

Wat geluk is

Ik schreef deze tekst in de naam van iedere jongere, ieder kind. Aangezien hun stem bijna tot nooit een plek krijgt in de gesprekken die over hun toekomst gaan. Als we het willen hebben over gelijke kansen, moeten we ten alle tijden beginnen ook hen, als gelijke te behandelen.

Twee keer per week sta ik voor de klas. Zodra we tijd over hebben spelen we 'piraatje'. Een spelletje waarbij we een denkbeeldige verrekijker hebben en die richten op iets bijzonders in onze omgeving. Ik doe dit om de kinderen te laten oefenen met hun woordenschat. Ze moeten dan zo gedetailleerd mogelijk proberen te omschrijven wat ze zien. Laatst deden we het weer en een van mijn leerlingen reageerde meteen met:

"Ik zie te weinig." Ze liet haar hand zakken, rende naar een klasgenootje en keek door haar lens. Ik viel stil maar in mijn hoofd beantwoorde ik haar met:

Ik zie ook veel te weinig en helaas gaat dit bij volwassenen vaak zo.

blik strak gericht
enkel op dat wat jij belangrijk vindt
één knijpend oog, het andere dicht
onbewust blind voor wie of wat zich buiten jouw zicht zicht bevindt

hoe jij kijkt is alles bepalend
het vormt je wereld
is het skelet voor je gedachtes
de onderstroom voor wat je voelt
en als je niet uitkijkt spiegelt het je eigenwaarde

het vertelt je over je grenzen
over wat voor jou belangrijk
en zelfs over wat geluk voor je is

alleen wat niemand je zegt is
dat geluk laat zich niet invullen, sturen of schaven
wel gaat ze vaak gebukt onder de druk van verwachtingen van anderen
over hoe groot, hoe ze oogt, waar ze vandaan of wat ze zou moeten nalaten

ze zeggen zelfs dat ze hangt aan muren in musea
trilt op de vloer van het theater
dat ze zich buigt om de contouren van gebouwen zo oud
dat ze galmt in zalen
en dat als je maar vaak genoeg op die plekken zoekt
je niet meer naar de dokter hoeft

ook al is dat meer dan waar
wil ik je vertellen dat voor je daar komt

ik denk dat er nog iets anders nodig is

geluk is je welkom voelen,
is iemand hebben die weten wilt waar je hart voor bonkt
is los weken van vooroordelen
is je rijk leren rekenen met het vreemde
is de kans krijgen om te kunnen kiezen
ook om veilig buiten comfort en verwachtingen te treden
is meer dan een keer in het jaar
is hele zelf overal mee naar toe mogen nemen
is je gegeven culturele erfgoed dragen op de borst
zij is overal waar jij haar wortels in hebt geschoten

jouw culturele erfgoed
kent geen knellende kaders
of de drempels van een lokaal
ze ligt de tong
is de diamant op een accent
verweven met je verhaal
subtiel weet zij zich vast te knopen aan gewoontes
fluistert in rituelen en vecht zij zich vrij van normen

en ik
ik wil dat jij weet dat je bestaat
ook buiten het blikveld van degene die zich blind staart

ik wil dat je weet,
alles maar dan ook alles
hier is voor jou

dat het niet je taak
maar wel je recht is om ons te vertellen
dat wij pas mogen spreken van geluk of gelijke kansen
als wij als volwassenen moedig genoeg zijn om te willen weten
hoe we elkaar als gelijke kunnen behandelen

want wie oprecht genoeg vraagt wordt niet overgeslagen maar toegelaten
en als wij onze verrekijkers laten zakken van onze vermoeide ogen
om gegroet te worden door een brede blik
is dat het grootste erfgoed is wat we onszelf maar voor jou kunnen nalaten.

Swendeline Ersilia

Maart 2025